

Bijdragen en mededelingen van de Nederlandse Vereniging van Boscigenaren

DE ONTWIKKELING VAN DE FINANCIËLE LASTEN IN DE BOSBOUW ¹⁾

[671]

door

TH. C. OUDEMANS

Op bladzijde 25 van mijn artikel, voorkomend in het januari-nummer 1961 van het Nederlands Bosbouw Tijdschrift, gaf ik een overzicht van lonen, sociale verzekeringen en andere lasten, gebaseerd op de C.A.O. van 1 juli 1960, inclusief compensatie huurverhoging 1960, voor een vaste bosarbeider, groep A.

Hieronder volgen nu de lonen enz. gebaseerd op de C.A.O. van 1961—1962 inclusief compensatie huurverhoging 1960, voor een vaste bosarbeider, groep A.

Bruto-loon per jaar $52 \times 47 \times f 1,59$	=	f 3.885,96	
Looncompensatie huurverhoging $52 \times f 3,50$	=	f 182,00	
Vacantietoeslag $2 \times 47 \times f 1,59$	=	f 149,46	f 4.217,42

Sociale Verzekering: verschillende premïën

(zie hierna 11,65% van f 4.126,42)	=	f 480,73	
Pensioenzegels $52 \times (f 3,50 - f 1,75)$	=	f 91,00	
Rentezegels $52 \times f 0,60$	=	f 31,20	f 602,93

f 4.820,35

$f 4.820,35 : 2444 = f 1,97$ per betaald uur (dit was $f 1,58$ volgens de C.A.O. geldend per 1 mei 1958 en $f 1,88$ volgens de C.A.O. van 1 juli 1960).

Berekening per gewerkt uur:

Vacantie- en snipperdagen	$121\frac{1}{2}$ uur
$(2 \times 5\frac{1}{2} + 13 \times 8\frac{1}{2})$	
Alg. erkende Chr. feestdagen	
e.d. gemiddeld $6 \times 8\frac{1}{2}$	51 uur
Kort verzuim en wachtdagen	17 uur
3 weken onwerkbaar weer	141 uur
Kleine schaft $34 \times 2\frac{3}{4}$	
$11 \times 2\frac{1}{2}$	121 uur

Totaal $52 \times 47 = 2444 - 452$ (afgerond) = 1992 manuren

¹⁾ Zie ook het hier aan voorafgaande artikel in dit tijdschrift 33 (1) 1961 (21—25)

Kosten per gewerkt uur f 4.820,35 : 1992 = f 2,42 per uur, was volgens C.A.O. geldend per 1 mei 1959 f 1,91 per uur = 26,7% of f 0,51 per uur hoger en was volgens C.A.O. van 1 juli 1960 f 2,29 per uur = 5,68% of f 0,13 per uur hoger.

Percentages Sociale Verzekering: Ziekenfonds	= 2,45%
Ziektewet	= 2,1 %
Landb. Ongev. Wet	= 1,5 %
Kinderbijslag Wet	= 5,1 %
Wachtgeld Werkl. Wet =	0,5 %
	11,65%

Conclusie:

Kosten per gewerkt uur volgens C.A.O. geldend per 1 mei 1958 f 1,91 per uur.

Kosten per gewerkt uur volgens C.A.O. geldend per 1 juli 1960 f 2,29 per uur.

Kosten per gewerkt uur volgens C.A.O. geldend per 1 mei 1961 f 2,42 per uur.

In twee jaar tijds stegen de kosten per gewerkt uur van f 1,91 tot f 2,42 = per uur f 0,51.

Deze gelegenheid wil ik benutten om de volgende opmerkingen te maken:

Het is in geen dele mijn bedoeling om er op te wijzen, dat de lonen in de bosbouw (particuliere sector) te hoog zijn in vergelijking met de lonen in de industrie, doch speciaal dat de lonen in de bosbouw niet in verhouding staan tot de verkoopprijzen van het hout. De lonen + sociale lasten + verdere kosten van ambachtslieden, timmerlui, metselaars en loodgieters zijn in de laatste tien jaar in verhouding veel en veel sterker gestegen dan de verkoopprijzen van het hout.

Over enkele maanden is het al weer twee jaar geleden, dat een enquête werd ingesteld door de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, tezamen met de A.N.W.B., om ten eerste te onderzoeken waar de moeilijkheden zitten bij de instandhouding van het particuliere bosbezit en ten tweede hoe hieraan is tegemoet te komen. Resultaat van dit onderzoek is mij nog niet bekend.

Indien er binnen afzienbare tijd niet daadwerkelijke hulp geboden wordt aan de particuliere bosbezitters dan zullen er nog meer landgoederen in andere handen overgaan dan nu reeds het geval is.

De grondprijzen zijn in de laatste jaren enorm gestegen met als gevolg, dat verschillende particuliere bosbezitters, hetzij uit overweging dat geen arbeiders voor een redelijk loon te werk kunnen worden gesteld of uit hoofde, dat niet voldoende middelen aanwezig zijn om de arbeiders te betalen, tot het besluit zijn gekomen hun bezitting te verkopen. Alleen indien zulks geschiedt aan het Rijk of aan een instelling zoals Natuurmonumenten of een der landschappen, dan blijven de bossen als zodanig tenminste nog in stand.

Om de hoogste opbrengst van bosgrond te verkrijgen, wordt er geparceleerd. Het landgoed wordt dan „in stukjes gehakt”, waarbij grondspeculanten of stadsbewoners gaarne een ha kopen. De eerste categorie hoopt en verwacht, dat het verworven stuk bosterrein, dat op het uitbreidingsplan aangemerkt is als bosgrond, te enigertijd een andere bestemming zal verkrijgen en wel als bouwterrein.

Met de meeste nadruk wil ik er op wijzen, dat ik zulk een verandering van bestemming bijzonder onbillijk vind tegenover de vorige eigenaar. Deze heeft verkocht als bosterrein, de nieuwe eigenaar tracht bij het gemeentebestuur een verandering van bestemming te verkrijgen (hetgeen in een mij bekende gemeente enkele malen is gelukt) en wel die, om er een bungalow op te bouwen. De waarde van de grond stijgt daarmee met guldens per m²! De speculant heeft zijn doel bereikt en hij ziet onmiddellijk uit om een nieuw „bosterreintje” op dezelfde wijze te verkrijgen. En het beruchte artikel 20 van de Wederopbouwwet speelt bij deze handelingen ook dikwijls een rol.

HERTENBEHEER

Bij de boekbespreking van W. Brantsma betreffende het rapport over het hertenbeheer, opgenomen in het septemnummer, werd op bladzijde 277 gesproken van de grote internationale jachttentoonstelling in Berlijn van 1837. Het jaar ligt echter in onze eeuw en moet dus zijn 1937.

DE NACHTVORSTEN VAN 28 EN 29 MEI 1961

Ook in dit stukje gaf het jaartal moeilijkheden, want in hetzelfde septemnummer als hiervoor bij „Hertenbeheer” werd aangehaald, staat in de eerste regel op bladzijde 273 het jaar 1960 vermeld in plaats van, zoals in het opschrift, 1961.
